

FIFA?

FIFA

NEM. FIFE!

A labda most Nálad van!... De mi ez a FIFE? A FIFE nem más, mint egy kezdeményezés, ami reménység szerint szeptemberben, "Fiatal Felnőttek"* el-elgondolkodó beszélgető csoportjaként indul(na).

Az, hogy mivé válunk, az Rajtat is múlik, de hogy mit szeretnénk az már most világos: rendszeres alkalmat teremteni azoknak a "18+"-fiataloknak, akik nem csak nagykorúak, de értékcentrikusan gondolkodnak, s szívesen vennék olyanok társaságát, akik szintén beszélgetnek MINDENRŐL, ami az ÉLET része: a gyermekkor osztatlanidós

A reformáció 500. évfordulójára való készülés jegyében, a tematikus emlékek sorában, **2014-es esztendő a "Reformáció és kultúra" éve** egyházunkban.

világáról, a hivatás és párválasztás nehézségeiről, az egyéni és közösségi élet kihívásairól, művészetekről és egyházi-ról, egyszerűen születéstől és halálig mindennél, sőt még azokról a dolgokról is, amiről csak sejtéseink vannak...

A témákat Ti hozzátok, s a választások közösen keressük. A hét valamelyik napján, egy jóízű tea mellett, lehetőséget adunk/adnánk egymásnak, hogy őszintén beszéljessünk örömről és bánatról, elmúlásról, s talán még az örökkévalóságról is...

Ne feledd! Létiünk minőségét nem a vesszük, mert nem árulják sehol, egyedül mi alakíthatjuk ki magunknak. Ebben a munkálásban szeretnék magam is aktívan részt venni úgy, hogy az izgalmasnak ígérkező beszélgetéseket "moderálnám".

Szóval: FIFE! Az, hogy a labda gurul-e vagy sem, egyedül rajtunk múlik... A csoport nyílt, nem kell hozzá evangélikusnak lenni, csatlakozni lehet párban és pár nélkül, két feltétel van: legyen nagykorú, s hidd el, hogy értékcentrikus gondolkodással, véleményekkel nem csak magadat, de másokat is emelni tudsz a lét egy magasabb "minőségére".

Ha úgy gondold, hogy ennek a csapatnak Te is tagja kívánsz lenni, ha érdekel ez a "kísérlet", akkor keress meg, jelezz vissza!

a tatai ev. lelk.

* Magyarázat a "fiatal felnőttek" kategóriához. "Életünk ideje hetven esztendő, vagy ha több, nyolcvan esztendő, és nagyobb részük hiábavaló fáradság, olyan gyorsan eltűnik, mintha repülénnék." Zsolt 90.10. Ki tehát a fiatal? Aki még élete első felében van, a Szentírás szerint: 35-40 éves korunkig fiatalok vagyunk, e fölött már legfeljebb csak fiatalosak...

Gyülekezetünk honlapcíme: <http://tata.lutheran.hu>
"Netpercések" rovatunkban reggelként lelki útravalót találhatsz!

Alkalmainkra mindenkit szeretettel várunk. Jöjjenek, s hívogassunk másokat is! Erős vár a mi Istenünk!

Rövid-hírek

A torony talpszemeleneinek gyors elkorhadása miatt folyamatosan megoldásokat keresünk, hogy a rendelkezésünkre álló finansziális lehetőségek, illetve a tartósság ésszerű egysúlyát megtaláljuk. Nagy valószínűséggel a munkálatokat csak jövőre tudjuk majd elkezdni. (Az alábbi fotón az állapot-felmérés mérnöki munkájának egy részletét láthatjuk.)

Július második hetében megtartottuk nyári "gyermek-táborunkat" táborunkat. A jól sikerült három napot most kevesebb emberrel sikerült "megoldanunk" -, de ezt igyekeztünk még jobb szervezéssel pótolni. Köszönet a segítőknek, az átlagon felül teljítőknél külön is: a Sziklai-, és Csizmazia-családoknak... (Felügyelő asszonyunk erről készült beszámolója a harmadik oldalon olvasható, mely cikk az "evangelikus.hu" oldalra is felkerült.)

Régi ír áldás

- Legyen időd a munkádra
- ez a siker ára.
- Legyen időd a játékra
- ez az örök ifjúság titka.
- Legyen időd a nevetésre
- ez a Lélek muzsikája.
- Legyen időd a gondolkodásra
- ez az erő forrása.
- Legyen időd az olvasásra
- ez a bölcsesség alapja.
- Legyen időd, hogy kedves légy
- ez a boldogsághoz vezető út.
- Legyen időd az álmódásra
- kocsidat majd egy csillaghoz vezet.
- Legyen időd, hogy körülnézz
- túl rövid a nap ahhoz, hogy önző légy.
- Legyen időd, hogy szeress és Téged is szeressenek

- ez isteni kiváltság.

Támogatás

lehetősége
Evangélikus Egyházközség Tata
számlaszám: **63200119-14926282**
Egyházfenntartói járulékát, adományait itt is tudjuk fogadni.
Támogatását köszönjük!

Olvasd, linkeld! Vidd el az otthonmaradtaknak! Színesben meglekintheted: http://tata.lutheran.hu/ujsgaj_hirlevelek.htm

Lutherrózsza

A Tatai Evangélikus Egyházközség hírlevele, amely az információáramlást és a lelkiiséget kívánja segíteni. Alapítva Urunk 1992. esztendejének adventjében. Kapták a gyülekezet tagjai, Tata vonzaskörzetének evangélikussága és az érdeklődők. Megjelenés: minden hónap első vasárnapján. Kiadó/Szerkesztő: Franko Mátyas tatai evangélikus lelkész. Tá. Fax: **34.487-834**
Dírtápostacim: frankom@online.hu Virtuális újságunk elérhetősége: <http://tata.lutheran.hu>

XXII. évfolyam
Hírlevél
2014. augusztus

Aki július 26-án korán reggel kelt... az, ha aranyat nem is lelt, de bearanyozta szombatnapját egy múltidéző, ünnepes - áhitattal, s búzaszenteléssel kezdődő - tönköly-búza aratással, köszönhetően a Hulin család szorgalmának, s a Jólsten szántást-vetést megáldó kegyelmének! A grébicpusztai hajnali alkalmat nem bánták azok a "Kenderkések", akik korhű népviseletben hallgatták végig az Ipolyszalkai Miska "bácsi" szakavatott fel-, s bevezetését a korabeli kéziérs aratásba, mely visszaemlékezés minket hallgatókat egy letűnt, nem könnyű, de nagyon szép, s emberi értékeket kovácsoló, közösséget erősítő világba "varázsolta" vissza!

Elgondolkodunk rajta vagy sem: A kenyér Isten egyik legnagyobb ajándéka. Az ember számára erőforrás (Zsolt 104.4), a létfenntartásának annyira lényeges eszköze, hogy aki híjával van a kenyérnek, az mindennek híjával van (Ámosz 4.6). Éppen ezért választja Jézus rámutató misztikus jelként a kenyeret.

A mindennapi kenyér. Jelképe átszövi egész életünket. Aki szenved, az könnyek között eszi kenyerét, a bűnösről azt mondjuk, hogy a hazugság kenyerét eszi, a lusta ember pedig a tétlenség kenyerét majszolja. A kenyér nemcsak a létfenntartás eszköze, hanem a közösség fenntartására szolgál, azaz arra van, hogy megosszunk. Az étkezés közösséget feltételez, modern társadalmunk egyes emberre

lebontott, "szeparált" kalória-féltéllé silányította.

A kenyér az életet jelképező búzából készül, mely nemcsak a testi, de a szellemi tápláléknak is a jele. A kenyér megtörése nemcsak Krisztus keresztáldozatára mutató jel, de a keresztény állhatatosság szimbólumává is vált. Amikor Jézus azt mondja a Kísértőnek, hogy "Nemcsak kenyérről él az ember..." akkor megerősíti, hogy a test szükségleténél is van fontosabb: a lélek, az Ige, a Szó kenyere.

Éhes világban élünk. Igaz ez az anyagi világra, s a lélek feljára. A kenyér "nagy falatokban" nem csillapíthatunk információs-éhségünket, mint manapság, és soha még ennyire nem voltunk kéhezve a végső igazságra. Ha csak "kétdimen-

ziós" információval tömjük magunkat, azaz csak itt a földi világ, emberek egymásközötti dolgairól szólnak híreink, akkor törvényszerűen kielégületlen marad a lélek. Amennyire különbözik a síkvilág a térvilágtól, olyannyira különbözik a földi Isten nélküli lét a mennyetől, ahol Istennek együtt lehetünk. Ne tiltakozunk, szükségünk van a megtapasztalható dimenziók teljességére, különben behervad létünk az anyagvilágba.

Kenyer... a mindennapi. Az élet biztosítéka. Nem egyszerűen alapvető élelmiszer, hanem a szimbólumok királynője. Jézus mondja: kenyér vagyok... de felülről jövő! Ha van valami a jelzi a "földit", az anyagvilághoz kötött-ségünket: az a testünk. Szomjazunk és éhezünk... A "mindennapi" pedig nem a fentről jövő megfoghatatlan, hanem a búzatáblák gyümölcse, a megfogható, izlelhető élet: a kenyér. De mi is a kenyér?

Az elvetett reménység beérett gyümölcse, a búzaszemekbe zárt érlelő nap sugarak. A felülről jövő éltető fény, milliárdnyi búzaszem-ajándék-csomagocskáik... az Élet, a mindennapjaink garanciája. Az élet, ami még ma van, holnap véget érhet: kozmikus katasztrófa/meteoritok, atomháború, titkos laboratóriumokból kiszabadult vírusok... Az élet tehát ígélet. Nem több, de nem is kevesebb, mert az ígéletet az Isten adja és Ő be is tartja, amit ígér - "Nem ember az Isten, hogy hazudna".

Amennyire szükségünk van a mindennapi kenyérré, olyannyira szükségünk van az Élet Misztériumának

megélésére. Az Élet Titka megnyilvánul, születésben és halálban, szerelemben és művészetekben, szavainkban és alkotó "munkás" hét-köznapjainkban.

Nyár van, sok helyütt már aratnak, a kombájnok falják a táblákat, szorgalmasan gyűjtik a megtestesült csodát, a csokorba kötött fényt: a kálászt... Jövők ígéletét, az életet fenntartó búzaszemeket magtárba/csűrbe

hordják... ebből lesz a mindennapi kenyér, s az ünnepi kalács. Ha nincs ünnepünk, nincs értéke a felhalmozott javunknak se, ezért ha asztalon a kenyér, adjunk hálát érte... mert a mai hálaadásban rajzolódik ki a holnap ígéréte.

Magasztalni jó. Hálát adni azért, amiről azt gondoljuk, megszolgáltunk érte. Jóllehet megdolgoztunk a mindennapi kenyérért, "megszolgáltuk", de mennyivel jobb az ize, ha Isten kezéből vesszük azt...

A kenyérnekvaló gabonát sok helyütt "életnek" nevezték, hiszen kenyér nélkül nincs élet. Ugyanakkor az is igaz, hogy a kenyér maga is élő. A fejlődéshez, a megerősödéshez azonban kenyérré van szükség, amelyben minden táperő megtalálható! Ősi magyar szavunk ezért nevezi a kenyeret és a kenyérnekvalót életnek. Ebben rejlik az ősi megtapasztalás is: Istenre olyannyira szükségünk van, mintegy falat kenyérré...

A mindennapi kenyér előteremtése épp elég gondot jelent mindenki számára, éppen ezért ha megvan, akkor nem lehet az ember eléggé hálás érte. Az emberek többnyire mégis úgy esznek és isznak, mintha az a világ legermesztesebb dolga lenne ez, s az "csak úgy", munka nélkül is járna nekik... "Aki nem dolgozik, az

ne is egyék!" - tartották a régiek, azaz a közösségi javak fogyasztásáért cserébe mindenkinek kötelessége lenne valamit

tenni, dolgozni – a közösségért.

A kenyér becsülete az ember becsülete is egyben. Ennek az alapvető élelmiszerünknek a szimbolikus jelentései pedig messze mutatnak: a megőrölt búzaszemek, az egyesült liszt az egység jelképe. A kenyérből minden morzsa a

kenyér része. Ugyanazt a minőséget képviseli vagy kell hogy képviselje...

Az aratás reménységében élni pedig nemcsak izgalmas, de megelégtően szép is. Rácsodálkozni a munkánkon keresztül az egész teremtettségre önmagában olyan kincs, amely elismerést, de hálát, s köszönetet érdemel... Ezek a látható kincsei az életnek: Az éles eke, a tehetőség a föld művelésére, ilyen "egyszerű dolgok"... Ahogy Luther mondja: "Mindennapi kenyér, lábbeli, derék feleség, jó gyermek, s szomszédok..."

fm

Így imádkoztunk testi és lelki szükségleteinkért...

Urunk Istenünk! Köszönjük, hogy megtartasz minket, s javaiddal elhalmozol minket kérésünk nélkül is. Mégis kérünk elégtsd meg a Hozzád fohászkozókat: adj a megfáradtnak új erőt, a betegnek egészséget, a szomorkodónak új reménységet, a magányosnak társat, az könnyelműnek felelősséget, a bűnösnek megtérést, a kételkedőnek új ismeretet a Te Szeretetedről. Ámen.

II. Tatai Evangélikus Hittantábor...

A tavalyi sikeres nyári gyermektábor után nagy várakozás előzte meg az ideit is, melyet július 7-9-ike között – ahogyan az elmúlt évben is – kistemplomunkban rendeztünk meg.

A hogyan korábban, ennek a mostaninak is a szervezője, az istentisztelettel párhuzamosan megtartott "gyermek-bibliakört" egész éven át önzetlenül tartó presbiter testvérünk, *Sziklai Tiborné Kati* volt a lelkes koordinátora.

Most – az előző "tábor" lelki eredményeinek és szervezőtechnikai tapasztalataink ismeretében – a legfőbb kérdés az volt: hány napos legyen a "tábor"? Felvetődött ugyanis, hogy a hétfőtől péntekig tartó, 5 nap túl hosszú a gyerekek számára, nem tudnak kellőképpen

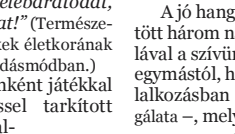
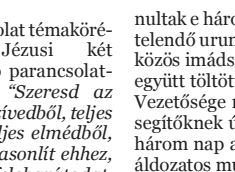
A délelőtti "órák" – melyek egyben az ismétlés jó keretét is szolgálták – a keresztény értékrend legalapvetőbb tanításáról szóltak, de emellett jutott idő arra is, hogy a gyerekek énekeket tanuljanak, lelkész urunk gitárkíséretével.

Mindeközben és ezzel összhangban *Kati néni (Sziklainé)* a kicsiknek szintén a Tízparancsolat témakörében a Jézusi két legfontosabb parancsolatról mesélt: "Szeresd az Urat, teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből, a második hasonlít ehhez, szeresd felebarátodat, mint magadat!" (Természetesen a gyerekek életkorának megfelelő előadásmódban.)

Délutánonként játékkal és testedzéssel tarkított kreatív foglalkozások várták a gyerekeket. A legérdekesebbnek ezek közül a szerda délutáni "kenyérstésés" bizonyult. Gyerekek és felnőttek óriási érdeklődése kísérte azt a professzionálisan összeállított, játékos előadást, melyet gyülekezetünk aktív tagjai – a "Hulin-házaspár", *Judit és Zsolt* –, valamint a "kenderkés" *Farkas Emőke* tartották a kistemplomunk kertjében. Különféle korabeli eszközökkel (kézi-

malom, dagasztóteknő stb.) mutatták be azt a hosszú folyamatot, amelynek végén az életet adó kenyér az asztalunkra kerül. Mindezt tették úgy, hogy kicsik és nagyok egyaránt kivethették részüket a "munkából", a gabonamag elvetésétől, a dagasztáson át, egészen a szakértő gondossággal felfűtött kemencébe kerülő, apró kenyerecskék kisütéséig. Végül szerdán délután a gyerekek, kis ünnepség keretében számot adtak arról, hogy mit tanultak e három nap alatt. A tábor Tiszteletelő urunk áhítatos gondolataival, s közös imádsággal zártuk, hálát adva az együtt töltött napokért. Gyülekezetünk Vezetősége nevében itt is köszönöm a segítőknéket úgy az előkészületi, mint a három nap alatt végzett fáradhatatlan, áldozatos munkájáért!

malom, dagasztóteknő stb.) mutatták be azt a hosszú folyamatot, amelynek végén az életet adó kenyér az asztalunkra kerül. Mindezt tették úgy, hogy kicsik és nagyok egyaránt kivethették részüket a "munkából", a gabonamag elvetésétől, a dagasztáson át, egészen a szakértő gondossággal felfűtött kemencébe kerülő, apró kenyerecskék kisütéséig. Végül szerdán délután a gyerekek, kis ünnepség keretében számot adtak arról, hogy mit tanultak e három nap alatt. A tábor Tiszteletelő urunk áhítatos gondolataival, s közös imádsággal zártuk, hálát adva az együtt töltött napokért. Gyülekezetünk Vezetősége nevében itt is köszönöm a segítőknéket úgy az előkészületi, mint a három nap alatt végzett fáradhatatlan, áldozatos munkájáért!

A jó hangulatban, tartalmasan eltöltött három nap sok-sok élményével, hálával a szívünkben, azzal búcsúztunk el egymástól, hogy a gyerekekkel való foglalkozásban – ez a vetés reménytelenül szolgálata –, melyben elfáradni ugyan lehet, de belefáradni soha, hiszen a szülők és a segítők, valamint lelkészünk közös szolgálatának kezdeményezője, megtartója az a Gondviselő ÚR Isten volt, akinek hívását meghallva, jövőre is, ugyanitt, ugyanilyen lelkesedéssel – s talán még többen (!) – találkozhatunk, s figyelhetünk Isten ígérése, s a szolgálat örömeiben átléphetjük Istenhez-tartozásunk közösségmegújító szép perceit, óráit...

Gröber Ilona Judit
gyülekezeti felügyelő